

Paa Togt med Korvetten „Galathea“ i 1839

23. september 1917 bragte »Vejle Amts Avis« en nekrolog over justitsråd FR. SEIDELIN der var afgaaet ved døden som landets ældste sagfører, 93 år gammel. I nekrologen omtales, at Seidelin havde været med korvetten »Galathea« til Italien, da den hjemførte Thorvaldsens værker. Seidelin efterlod sig en dagbog, der med ganske små uvæsentlige forkortelser bringes her med forfatterens retskrivning. Dagbogen er meget sirligt ført, men skrevet med en meget fin skrift for at få plads.

Justitsråd Seidelin (1824—1917) kom til Vejle som prokurator ved retterne i Vejle amt i 1858 og blev her til sin død i 1917. 1873—1914 var han repræsentant for Ny jysk Creditforening samt klasselotterikollektor. Han blev justitsråd i 1905. Seidelin var søn af Jens Seidelin (1790—1863), der som kaptajn førte »Galathea« i 1839. Han blev senere kontradmiral og afskediget i 1863 med titel af viceadmiral.

9. May 1839. — Kl. 8½ gik jeg tilligemed min Fader ombord paa Korvetten Galathea, som har 32 otte pundige Kanoner, og bliver ført af ham. Kl. 10 lettede G. og salutede to Skud. I Følge med G. fulgte Kadetkorvetten Flora og Brigerne Merkurius og St. Jan. Til Helsingør fulgte de Herrer Etatsraad Wiborg, Generalkrigskommissær Krieger, Kommandeurcapitain Mühlenstedt, Procurator Ring og min Broder Ferdinand, foruden Professor Eckersberg, som følger med til Kanalen og Kandidat Block, som gaar til Middelhavet. Kl. 12 sprang en Mand overbord, og uagtet den hurtige Hjælp omkom han, da han selv Intet gjorde for at redde sig. Kl. 2 ankrede vi i Helsingør Havn, og Kl. 8 gik Passagererne i Land.

10.— Kl. 6 lettede vi Anker og gik for ret god Vind, salutede Kronborg med 3 Skud og til Kullen, denne Bjergryg, der er den første, jeg har seet, tog sig smukt ud i Middagsbelysningen. Nederst stak de nøgne Fjeldstykker frem, hvoraf nogle ragede langt ud og kastede mørke Skygger paa de andre, der, hvor disse hørte op, igjen stode graagule. Højere oppe var Fjeldet beklædt med Mos, og kun nogle Steder stak Stenen frem. Da vi vare komne dertil blev det vindstille, og vi sejlede snart frem, snart tilbage.

12.— Kl. 3½ om Morgenen blev Briggen St. Jan oversejlet i Nordspøen af et finsk Barkskib. Den mistede Bovsprydet og Galionen og Foremærsestangen blev bukket ved Hovedet. Vi fulgte med den tilbage forbi Skagen, og da den var sat i seilfærdig Stand, forlode vi den omtrent Kl. 7.

13.— I disse Dage led jeg meget af Søsyege, og hele den 13. laae jeg tilkøjs. Natten mellem den 13. og 14. rasede et frygteligt Uvejr, i hvilket Flora og Merkurius kom fra os, og Søen rev flere Ting væk fra Skibet, og en tyk Jernbøile, der hørte til en af de Bomme, hvori Officerernes Slup hang, knak, og Galionen var blevet beskadiget. Vi løb engang 12 miles Fart.

14.— I Formiddags var Folkene beskæftigede med at lave i Stand igjen, hvad der var skølllet bort om Natten, og en ny Bøile blev ogsaa smedet, om Aftenen og Natten begyndte det at blæse igjen, og idag

15.— reiste sig en Storm, der endnu var værre end den foregaaende. Nu har jeg for første Gang set et oprørt Hav. Til Luvard styrtede Søerne sig en 20 à 30 Fod høje med frygtelig Magt lige imod Skibet, som om de vilde begrave det under sig, men formedelst den ubetydelige Fart det havde ved at have tre Stormseil til, gik de under og hævede Skibet et Øjeblik op paa deres Toppe, og i det næste sank Skibet ned i Afgrunden, indtil den næste Bølge kom og hævede det igjen. I Læ saae Bølgerne ganske anderledes ud, der syntes de meget mindre og kortere og paa deres Toppe hævede det hvide Skum sig, der, idet Bølgerne sank ned, antog en deilig gulgrøn Farve.

17.— Sydvest Vinden er uforanderlig bleven ved, endskjøndt Lieutenant Moe offrede et Par Handsker til Neptunus. Om Eftermiddagen saae vi noget Tømmer flyde om, som i Begyndelsen blev antaget for et Roer, men siden opdagede Fader, at det var krumt, og man kunde aldeles ikke sige, hvad det var.

18.— Idag saae vi Bunden af et Skib, der drev os tæt forbi. Det blev antaget, at det havde tilhørt en Galease. Fader antog, at det var et udpillet Vrag, der i Stormen var gaaet til søs.

19.— Idag, første Pindsedag, bleve Folkene først stillede op, iførte deres bedste Klæder, langs med Rælingen og agter for Stormasten til Parade. Fader gik omkring og læste Navnene paa dem og fik at vide af hver enkelt Underofficer til hvilken Deel af Skibet hans Mandskab hørte. Efter at det var forbi, blev der ringet til Gudstjeneste. Officererne, Doctoren, Forvalteren, Styrmændene og Passagererne satte sig paa den ene Side og Underofficererne paa den anden agten for Stormasten. Derpaa kom Folkene agterud, og stillede sig bag ved de siddende. Højtideligheden begyndte med, at en Psalme blev sjungen paa Melodien: »Af Højheden oprunden er«. Dernæst stod Forvalteren frem og forelæste en Bøn udaf Høiers Bønnebog. Højtideligheden endte med, at to Psalmer bleve afsjungne paa Melodierne: »Søde Jesus, vi er her« og »Hvo ikkun lader Herren raade«.

20.— Vi flakke endnu om i Nordspøen enten for Modvind eller næsten aldeles Stille. Idag er der en meget svær Taage, som gjør Tougene saa vaade, at store Draaber falder ned fra dem paa Dækket. Officererne morede sig i Formiddag med at skyde til Skive. Til Aften bleve Fader, Professoren, Herr Block og jeg budte ned i Messen, efter Aftensmaaltidet sang Lieutenant Gottlieb nogle Arier for Guitar.

21.— Intet mærkeligt.

22.— Imorges heisede vi Flag for en Brig, der til Gjen gjæld heisede sit. Det var et dansk Skib. Vi styrede nu saa nær til hverandre, at vi kunde praie den. Det var »Anne Margrethe«, med hvilken min Broder havde gjort en Tour, først til Lissabon og Rio Janeiro, dernæst til Triest, hvorfra den nu kom, og gik til Kbhvn.

23.— Kl. 1 laae vi ud for Dover, hvis Kastel, der ligger oppe paa en høj, steil Klippe, vi først havde passeret. Vi løb temmelig nær ind under Land efter Lods, efter hvem der ogsaa blev affyret et Skud. Jeg kunde i Kikkert see Byen tydeligt. Husene var smukt byggede, alle graae, og de fleste med blaa Tage. Efter nogen Tids Forløb lagde en Baad af en 12 à 15 Alens Længde og en 2 Alens Bredder paa det bredeste til Siden, det var vor Lods. Han forlangte 25 £ for at lodse os til Øen Wight, en 45 Miil, men Fader fik ham til at lade sig nøje med de 12. Med denne Baad gik Professoren i Land og maatte betale 1 £ derfor. Nu fik vi Modvind, men det kulede raskt, saa at vi løb 9 Miils Fart. Da vi gik fra Dover seilede nogle Gentlemen i en aaben Baad med tre Master efter os, og med deres Fog, Storseil, Pappegøiseil og Klyver holdt Baaden sig til Luvart af os, uagtet den stærke Fart vi løb.

24.— Kl. 7 vare vi ud for Beachy-Head og gik temmeligt nær ved Kysten og med 9 Miils Fart ned til Øen Wight. Da vi vare nær ved den, mødte vi et engelsk Skib. Kapitainen blev pralet om at tage Lodsens tilbage til Dover; men da han ikke forstod os, vendte vi og holdt efter ham. Nu mindskede han Seil, og da vi havde halet ham, blev Chefsluppen sat ud, med hvilken Lodsens gik ombord i det engelske Skib. Da Sluppen var kommen tilbage, vendte vi og seilede videre. Da vi kom nærmere til Wight, kunde jeg see igjennem en Kikkert en Landsby med en Kirke og midt i en lille Skov et Lyststed, bygget i gammel Stil med Taarne og Ud-zirninger.

25.— I Formiddags mødte vi en stor engelsk Ostindiefarer med Passagerer af begge Kiøn.

26.— Idag blev der holdt Gudstjeneste og Parade ligesom forrige Søndag. Nu var vi ude i Spanskesøen, men det er blikstille, saa vi slet ikke mærke Andet end den behagelige Varme af Solen, der fra nu af vil begynde at skinne stærkere og stærkere.

28.— Idag er det min Faders Fødselsdag, i hvilken Anledning alle Officererne kom ned i Kahytten til ham for at gratulere ham. Det er nu ganske stille igjen, og vi ligge og drive med Strømmen.

2. Juni.— Indtil idag have vi kun haft daarlig Leilighed, og vi befinde os endnu ikke sydligere end paa den 42. Bred-

degrad. I Eftermiddags morede Folkene sig med at dandse agterude omkring Spillet. Da det blev mørkt, fik jeg Makreler at see, der svømmede foran for Skibet, og glimrede ligesom Ild med en Ildhale efter dem, der foraarsagedes ved deres hurtige Bevægelser.

5.— Klokken 5½ imorges blev der meddelt min Fader, at de kunde see Land, og længere op ad Formiddagen passerede vi Kap St. Vincent saa nær, at vi kunde see Klosteret, der er bygget paa den yderste Ende af Forbjergtet. Vi kunde ligeledes se Byen Lagos. Husene vare regelmæssigt byggede, alle hvide med gule Tage. Flade Filuker (store Baade med to eller tre Master og paa hver af de forreste et trekantet Seil, paa Mesanmasten et Pappøgieseil og foran Klyver og Jager) glede deromkring. Vi have nu fire Skibe ifølge med os: to franske Brigger og 1 engelsk Skonnert, det fjerde, ligeledes en Skonnert, veed jeg ikke til hvilken Nation hører. I Formiddags saae jeg en heel Stime af Springere, det er en Sort Hvalfisk, der var sorte paa Ryggen og hvide under Bugen.

6.— Kl. 1½ Middag fik vi Kap Spartel i Sigte, og noget senere Spanskekysten. Kl. 7 vare vi saa nær ud for Forbjergtet, at vi ganske tydeligt kunde see det, det var ganske bedækket med Mos paa nogle enkelte Steder nær, hvor en meget hvid Sten stak frem. Vi saae ligeledes Byen Tanger; Husene ligesom ved St. Vincent med flade Tage. Vi løb nu 8 à 9 Miils Fart, indtil om Aftenen, da det løiede af, hvorved vi kom til at løbe 3 à 4 Miils Fart, der foraarsagedes ved Strømmen. Vi kunde ogsaa see Spanskekysten, dog ikke saa tydeligt.

7.— Kl. 3½ faldt en Lærling ned fra Krydsstangssalingen og faldt ned paa Bagbords-Side af Dækket med et Bulder, som en Kanon blev skudt af. Han var død. Kl. 5 kunde jeg se Gibraltar, dog meget utydeligt. Vi var nær ved Afrikas Kyst og saae Apabjerget tydeligt. Svære Klippestykker af rødlig Farve, med noget Granit b(1)andet imellem. Intet Mos var til at see. Til venstre af Apabjerget (for mig) laae Byen Ceuta, og til højre af den, hævede det nordligste Bjerg sig, hvorpaa Ceutas Fæstning ligger. Med eet faldt en svær Taage, der gjorde Tougene saa vaade, at det regnede i store Draaber ned fra dem og forhindrede os fra at see det ringeste Land. Taagen lagde sig senere hen paa Eftermiddagen, og det blev saa klart, at vi kunde see Sneen paa Granadas Bjerge.

8.— Idag blev Lærlingen sat overbord, i hvilken Anledning 2 Psalmer bleve afsjungne og en Bøn oplæst af Forvalteren.

11.— Vi var nu ud for Carthagera, hvilken¹⁾ vi kom temmelig nær, og vi kunde see et Taarn og nogle røde Mure, der er Carthagenas Kastel. Byen selv kan vi ikke see, da den ligger lavt og inde i en Bugt.

12.— Vi have nu faaet Cap Palos i Sigte, og da Vinden bestandig er imod, vare vi i Formiddags ikke komne længere end paa Højde af dette Forbjerg, hvilket vi kom nær paa to Miiles Afstand, og jeg kunde tydeligt see Taarnet, det ligger paa den yderste Høi. Vi fik tre Skildpadder at see; den ene svømmede, de to andre svævede paa Overfladen af Vandet. Nær den ene af dem blev Hækjollen firt i Vandet, men vi fik den ikke.

13.— Vi mødte ieftermiddags en Korvet med forindisk Flag, der holdt rumt ned imod os, imedens vi laae bidevind, krydsende med Modvind.

14.— Vinden er nu sprungen om til S. t. V., og da vi styre sønden om de baleariske Øer, faae vi den lige agterind. Vi passerede henad Aftenen en Flaske, der laa og hoppede paa Vandet.

19.— Ved Solens Opgang blev baade Corsica og den franske Kyst seet ganske tydeligt, endskjønt vi vare omtrent 15 Miil fra Corsica. Jeg har seet flere Fisk i disse Dage. Nogle Makreler og Bonetter; de var omtrent 1 Alen lange, mørkebrune paa Ryggen og hvide paa Bugen. Jeg har seet 2 store Nordkapere, der sætte en Straale Vand i Veiret, hver Gang de komme op paa Overfladen, den ene blev antaget for 3 à 4 Favne lang, desuden nogle meget smukke flerfarvede Vandmænd, og en Bidevindsseiler²⁾, der var ganske hvid.

Hver Komandeur for en Kanon fik et Skud løst Krudt om Formiddagen, til Øvelse for Mandskabet, og om Eftermiddagen fægtede Konstablerne med Pigge, Geværer og Huggerter.

20.— Da det næsten er aldeles stille, bleve Jollen og begge Slupperne satte ud og Mandskabet øvet i at roe. Lieutenant Bruun skjød en Høi¹⁾, der havde sat sig paa Forestænger-Salingen. Henimod Aften fik vi en stor By at see med Fæstningsværker omkring, der efter al Sandsynlighed var Genua.

21.— Ved Solens Opgang vare vi meget nær ved Kysten, hvor den ene By laae tæt ved den anden opad Fjeldene. I en af disse Byer talte jeg 6 Kirker, hvoraf de 4 vare meget store og smukt byggede. Over Genua og Egnen deromkring hviler en stærk Taage, der forhindrer os aldeles fra at see noget til den. Vi have nu vel faaet lidt Luft, men lige imod.

23.— Da det blev saa lyst, at man kunde see ved Dagslyset, vare vi nær Genua og Kl. 6 omtrent ankrede vi inden for den gamle Mole. Da vi vare vel komne i Orden og Baadene satte ud, blev L:Gottlieb sendt iland for at forspørge, om det var tilladt at salutere inde i Havnen; da vi fik et bejaende Svar, saluterede vi 21 Skud og bleve besvarede med samme Antal. Skudene løde overordentligt smukt, da der er et mangfoldigt Ekko fra Bjergene omkring Byen. Det første, der frapperer Øiet, naar man ligger noget uden for Byen, er det høie Fyrtaarn, der er bygget paa en Klippe omtrent 100 Fod over Vandet, og er bygget saa høit, at det rager langt op af den Klippe, der ligger bagved det. Det er firkantet, paa den øverste Top nær, der er rund. Om Natten lyste Fyret saa slet, at vi kun ved Hjælp af Taarnet, der var hvidt og oplyst af Maanen, kunde faae Øie paa det. Fra hver Ende af Byen strækker sig en Molo ud, der er bygget af graae Sten, og paa hver Ende hæver sig et Fyrtaarn, der vel er noget mindre, men bedre end det først omtalte. Byen selv ligger som en Halvmaane op af et Bjerg. Kort efter, at vi havde ankret, kom Generalconsulen og hans Søn, Viceconsulen, ombord og blev saluteret med 7 Skud. Generalconsulen gik snart iland, hvorimod hans Søn blev og gjorde Visiter med Fader og Lieutenant Gottlieb. Med samme Baad kom jeg ogsaa iland. Man finder i Byen kun nogle enkelte store Gader, som ere helt brolagte med flade Stene, forresten var de alle smalle, nogle kun 2 à 3 Alen brede, men Husene var overordentligt høie. I de store Gader Stradinova og Stradinovissima ligger det ene Palads ved Siden af det andet.

29.— I en af disse mellemliggende Dage var jeg oppe i et af Paladserne i Stradinova, nemlig Serras Palais. Efter at være gaaet op paa første Sal, kom Fader, Konsulen og jeg igjennem et Par Forværelser ind i en Sal, der var overordentlig brilliant. Gulvene vare i alle Værelserne af Marmor og i denne Sal vare begge Sidevæggene belagt med Speilglas fra Loftet til Gulvet, der foraarsager, at man seer pragtfulde Værelser tabende sig til begge Sider i en uendelig Udstrækning. Paa det hvælvede Loft var anbragt store Malerier, og hvor der var nogen Plads tilovers, var den rigeste Forgyldning. Paa de to andre Vægge vare Fløidøre, der begge vendte ud til Altaner, den ene til Gaden, hvor der ligeoverfor var et pragtfuldt Palais, der efter et Kobber, jeg siden har seet, vistnok maa være Dronningens. Den anden Fløidør vendte ud til Gaarden, hvor der under nedden var bygget et smukt Loft ud fra Siden af Huset, der blev baaret af Søiler, og var en Spadseregang, hvor man fandt Ly imod Solens Straaler. Efter dette Værelse kom man til et mindre pragtfuldt Soveværelse, hvor Brystbilledet af en Dame i Legemsstørrelse var anbragt paa Væggen. Vi gjorde i Genua Bekjendtskab med en Mand ved Navn Costo, der er en Italiener, som har faaret som Styrmand med danske Skibe og har været længe i St. Thomas og Kjøbenhavn og er nu i Genua, hvor han lever med sin Kone og 4 Børn, hvoraf de to var voxne, og den ene Jule Cæsar tilligemed Hr. Block følger med os til Livorno. Hos ham blev jeg indbudt en af de første Dage, og morede mig meget godt med Sønnerne, hvoraf den yngste Jule er et meget smukt og vakkert ungt Menneske. Med Jule fik Fader og jeg Akademiet at see, hvor

1) Teksten: hvilket. 2) En Rørgøple.

1) Høg.

der findes deilige Billedhuggerarbejder, i særdeleshed tiltrak et Barn, der klynger sig op af sin Moder, sig vor Opmærksomhed. Vi forefandt ogsaa der en Statue af Thorvaldsen. Med Konsulerne vare vi en Kjøretur omtrent en Miil ude i Landet til en Grotte. Det var et stort Hus, der var bygget op, og inde i det var fordelt med Kunst fremstaaet en Grotte, hvor Loft og Vægge vare belagte med Steen, der skulle ligne Naturen i sin Vildhed og fra Loft til Gulv vare en Mængde Piller anbragte, ligeledes belagte med vilde Steen. I den ene Ende af Grotten var en Kilde med flere Bassiner, og i den anden Ende var en stor Hule, hvor flere Büster vare anbragte, og hvor Folkene, der boede der, forvarede Bøger og en Flaske af Landets hvide Viin.

Theatret i Genua er overordentligt rummeligt, og for Tilskuerne er der 6 Etager af Loger, foruden den rummelige Plads paa Gulvet, der ikke er afdelt i Parterre og Parquet, som hos os. Naar man betaler 2 Frank for Entréen kan man gaae, hvor man vil, enten paa Gulvet eller i Logerne, naar man har leiet eller har Bekjendtere. For Skuespillerne er Pladsen ogsaa meget større end paa Det kongelige Theater i Kjøbenhavn. Af Kirker, hvoraf der er en overordentlig Mængde, var een især meget brilliant og belagt med rig Forgyldning paa Søjlerne og Loftet. I Kathedralkirken var Søjlerne af Porphy, men betrukne med rødt Damask for at konservere dem. — Om Hverdagen er der i Byen en stærk Tummel og Støi, og Kræmmerne lægger deres Tørklæder og andre Varer midt paa Gaden for at sælge ud. Pladserne ere opfyldte med Frugthandlere eller elendige Leievogne; og foruden Kudskenes og Betlernes Overhæng har man endnu Folk, der driver omkring med en Kasse med Sverte i til at børste Støvler, og ved Søsiden en overordentlig Mængde med Leiebaade. Af deres Varer udmærker især deres Koraller, Sølv og Guld sig, som de udarbeide overordentlig fiint og smukt; og deres Silketøier, der ere af en fortrinlig Sort. Gaderne ere opfyldte foruden af de Rige Officiere og de Fattige af en stor Mængde Soldater og Munke, og især af den første Slags er der bestandigt en Mængde ombord, ja engang kom de ud i to Baade, hvoraf hver var større end vor Barkasse, med fuld Musik. Nogle af denne Hoben Soldater bliver brugt til at besætte Forterne, der ligge omkring paa Bjergene. Til Spadseregang bliver om Dagen de store Gader brugt, og fra 6 til henimod 9 om Aftenen, da Komoedien begynder, en Have, der kaldes Aquæ sole, hvor der om Helligdagene er Musik, og hvor der er meget smukke Udsigter. Natten mellem den 28de og 29de lettede vi og havde en ret god Leilighed, men det stillede af op af Dagen, hvorimod det igjen henimod Aften begyndte at blæse.

30.— Hen paa Formiddagen vare vi tværs for en lille Ø, Gorgona, der ligger 4 til 5 Miil fra Livorno. Her fik vi en frisk Brise og løb nu med 4 à 5 Miils Fart tæt forbi Mortalo Grunden, paa hvis øverste Spidse er bygget et hvidt firkantet Taarn til Advarsel for Skibene, ind paa Livornos Rheed og kastede Ankeret paa omtrent en halv Miils Afstand fra Byen. Vi fandt paa Rheden det amerikanske Linieskib Ohio paa 886. og en do. Korvet paa 22 r. Vi salutede Byen med 15 Skud, som efter omtrent 2 Timers Forløb blev besvaret fra et Fort, der ligger ligeoverfor Indløbet til den inderste indesluttede Havn, hvor Baadene lægger til.

2. July.— Jeg var i Eftermiddags med flere af Officiererne ombord i det amerikanske Linieskib. Ved at see det faldt Galathea rent igjennem, thi Alt var udstyret med Skjønhed og Overflødighed. Øverst paa Skandsen var bygget to store Værelser foruden Sidekammer til Commandorens Kahyt, hvoraf den inderste i-særdeleshed var overordentlig brilliant udstyret med blaa Damasker med forgyldte Kanter ogsaa omkring ved Væggene. Paa øverste Batteri var Kahyten til Capitainen for Skibet; thi Commandoren førte hele Expeditionen, der var bestemt til 2 Aar; og paa underste Batteri var Officierernes Messe og Lukafer og 2 Messer til Kadetterne, hvoraf der var 20 ombord foruden Lukafer til dem og Styrmandene, Baadsmændene og andre kommanderende. Efter den høieste Angivelse var der 945 Mand ombord, men efter en anden kun 800.

3.— Fader og jeg vare indbudte til at spise til Middag hos Konsul Dalgas idag, men Kl. 3 kom der Bud til Kon-

sulen, at Enkehertuginde af Toskana vilde komme ombord Kl. 6. Vi gik strax ombord igjen, da Faders Nærværelse var nødvendig, da Capitain Kjærulf havde stødt sit Been saaledes, at han ikke kunde gjøre Tjeneste; Lieutenant van Dockum tilligemed flere af Officierne vare reiste til Florentz, og Folkene vare beskjæftigede i Lasten, imidlertid blev Alt arrangeret net, og Folkene vare paa Ræerne ved begge Saluterne paa 21 Skud, som blev besvarede fra Fæstningen. Hun havde 2 Prindsesser og en Hofdame, Guverneuren, Havnecapitainen, 2 Officiere og en civil Person med sig. Da de havde været $\frac{3}{4}$ Time ombord, roede de ud til Amerikanerne, der laae en Miil fra os. Da de gik derfra bleve de baade salutede af Korvetten og Linieskibet med 21 Skud, og det sidste gjorde Fyrværkeri for dem, hvilket Fader ligeledes havde i Sinde, dersom vi havde opdaget Baadene.

10.— Vi have nu faaet 4 af Kasserne ombord af Thorvaldsens Arbejder, hvoraf 3 indeholde en Statue af Guttenberg; og to meget svære Marmorblokke til Bissen, foruden flere mindre Sager. — Et Par Dage efter at Enkehertuginde var ombord, vare Fader, Officiererne og jeg til Middagselskab hos Konsul Dalgas, og om Eftermiddagen en lille Kjøretour ude i Landet og besaae det 3die Lazarett, der ligger et lille Stykke fra Byen. Det var ganske opført af Steen med et Taarn, hvor 2 Kanoner vare anbragte imod Søsiden og imod Landsiden en Grav med en Bro, der blev dragen op om Natten. Det var meget rummeligt og godt indrettet. Der var en Kirkegaard, et meget stort Oplagssted til Varerne, en Mængde Baade for Quarantænebetjentene til at tale med dem, der skulle ligge i Q: der; og Opholdsværelser for dem. — Idag var Fader, den ældste af Konsul D: Brodersønner og jeg en Tour til Pisa. Af Mærkelighederne i Byen, der er smuk med brede Gader og høie, smukt byggede Huse, der vidne om en fordums Storhed og Velstand, var det første, vi besaae det skjæve Taarn. Det bestaar af 6 Etager Søjler, hvoraf de 2 øverste rette sig noget fra de andres Skjævhed, og ovenpaa dem er en mindre Etage Søjler, der næsten er ganske lige. Det er rundt, hult og af Marmor. Paa samme Plads, hvor det staaer, er tillige Domkirken og et Kapel anbragt. Domkirken er overordentlig rig og pragtfuld, men Mesterværker baade i Maler- og Billedhugger-Kunsten anbragte paa Væggene. Der vare Søjler af hvidt Marmor, græsk Marmor, Porphy, og nogle fra Ægypten med udarbejdede Figurer og Dyr. Paa Dørene, der vare af støbt Bronse, var forskellige Scener anbragte. Kapellet, der var en rund Bygning, paa hvis Spidse en Figur er anbragt, ligger lige overfor Domkirken. I dette Kapel bliver alle Pisabørnene døbt. Fordum forrettedes dette i 4 Kar, der staaer i Midten af Kapellet, hvorimod Børnene nu blive holdte over Alteret. Formedelst dets Størrelse og Form har det et overordentligt pragtfuldt Ekko. — Det næste vi saae var den botaniske Have. De mærkeligste Træer, vi forefandt her vare Palmer, Bananer, Kampher, Gummi-Elasticum og Kaffe-Træerne og eet, hvis Blade havde en fortræffelig Lugt. I Porten til Bygningen var et Skelet af en Hai anbragt, og i Bygningen selv var et smukt og vel ordnet Musæum. Først var der flere Stuer med Mineralier, ertzede Metaller og Træsarter; dernæst kom en Stue med Insekter, hvoriblandt der fandtes en Mængde rigt farvede Sommerfugle. Tilsidst flere Stuer med Dyr og Fugle, meget godt udstoppede, en Løvinde, der havde faaet et lille Dyr af Hjorteslægten og sønderrev det; 2 Aber, der havde dræbt en Hund og var i Færd med den anden; et Vildsvin, der havde en Pil i den ene Side, havde bidt en Hund, saa at Tarmene hang ud af den, og en anden sprang op ad det og bed det i Halsen. Af Fugle var der begge Arter Strudse foruden en Mængde andre, hvoriblandt isærdeleshed Kolibrierne udmærkede sig ved deres overordentlige Skjønhed i Farverne. Om Eftermiddagen vare vi i Campo Santo, det er en Bygning, i hvis Mure findes Grave fra Middelalderen og ældre end Monumenter af Marmor, foruden meget store Malerier paa Væggene og over dem. Der findes ligeledes et Basrelief, der forestiller Tobias, der helbreder sin Fader, af Thorvaldsen. I Midten er en meget stor Plads af Jord, der ligger urørt hen, da det anses for Jord fra Jerusalem. Efter at have seet dette, kjørte vi $\frac{3}{4}$ Miil ud fra Byen til et Ca-

meelstuderer, der var Hertugens private Ejendom. Hannerne, hvoraf der var 65, bleve alene brugte til at arbejde, hvorimod Hunnerne, omtrent 200 i Alt levede vilde i en Skov der i Nærheden. — En af disse Dage var jeg med Fader og nogle af Officererne, ved Konsulens Høflighed, til et Bal i en Klub, Casinoen, der var et meget stort og godt Lokale. I Midten var der en Have, og rundt omkring den laae en Mængde Værelser, hvoraf eet med Tæppe paa Gulvet, blev benyttet til at dandse paa. Det største, hvor der kun bliver dandset ved højtidelige Leiligheder, blev benyttet til Kortspil, og et andet til Biliard. Ballet selv svarede ikke til den Forventning, jeg havde gjort mig om det (i Kantentilføjet: lutter Wienervalse). Det bestod af i Alt 46 Damer og omtrent 50 Herrer. — Af Butikkerne i Livorno udmærker isærdeleshed de sig med Alabast- og Marmor-Arbejder. Isærdeleshed var en af dem meget stor og indeholdt især en Mængde Figurer, Vaser og Bordplader. En anden Butik var opfyldt med parisiske, indiske, chinesiske Varer. Der var blandt andet en Sabel, Hæftet var rigt besat med Ædelsteene, som Jøden, der eiede Boutiken, sagde havde tilhørt Deien af Algier. Ligeledes var der en Dolk og den Sabel, som Tyrkerne bruge til at henrette med, begge besatte med Ædelsteene. Da Livorno er en Handelsstad, er Alle enten beskæftigede i Boutiker paa Kontorer eller ved andre Handelsforretninger det meste af Dagen. Byen selv kan ikke taale nogen Sammenligning med Genua. Der er ingen Kirke, der kan komme op mod Kathedralen der eller i Pisa. Gaderne ere ret brede, men isærdeleshed i et Strøg ligesaa snausede om ikke mere. Vel kan man i Livorno finde store og elegante Bygninger, men ikke som i Genua, hvor det ene Pallads ligger ved Siden af det andet. Rundt omkring Byen er der opført en Muur, men, da den ikke mere skal anses for en Fæstning, rive de noget af den ned for at bruge Steenene til en Molo for Havnen.

16.— Een af disse Dage blev skudt med Kanoner efter en Tønne, der blev lagt for Anker noget fra Skibet. Der faldt 3 meget gode Skud, men ingen traf dog Tønden. Lieutenant M. bliver i Land formedelst Ringorme. Iformiddags lettede vi og stod sønden om Mortalo Grundene og passerte imellem Øerne Gorgona og Elba. Thorvaldsens Kommissionær, Bravo, en dansk Maler, fulgte os, indtil Lodsens gik iland. Da vi vare komne under Seil, kom en Baad roende, den styrede lige imod os, men da vi havde nogen Fart, kunde den ikke indhente os, hvorfor vi braste bak, og da den halede os, praiede Lodsens den, men fik til Svar: nulla, o: ingenting, hvorfor vi seilede videre.

27.— Nu ere vi vel passerede Cap Gat, men formedelst Stille eller Modvind og en stærk Strøm ere vi ikke komne længere end i Almaira-Bugten. Imiddags kom en Baad roende ud fra Roquetas, en lille By, der ligger paa Vestkysten af Bugten, med Fisk til os. Der var 4 à 5 Fiskere i Baaden. Deres Dragt bestod i en Hue eller Straahat, en af dem havde en rød, græsk Hue, en hvid Skjorte og et Par hvide Beenklæder, der gik til Knæerne, Beenene vare bare.

29.— Vi avancere kun lidet, og idag er det ganske stille. Vi have seet flere Tunfisk, der ligge paa Overfladen af Vandet med Rygfinnen over Vandet. Een af dem kom saa nær til Skibet, at der blev skudt efter den, først med Underofficiærens Gevær, med 3 Kugler, hvoraf dog ingen traf, og dernæst skjød Lieutenant Brun med en Pistol og efter fleres Vidnesbyrd traf den. Da den blev liggende rolig blev Baaden sat ud, og den forreste Mand fik fat paa Rygfinnen af den; men da den var slibrig, og Fisken sprællede, kunde han ikke holde den, og den gik tilbunds.

31.— Vi har haft en stærk Taage i disse Dage; engang saa stærk, at jeg ikke kunde see 50 Skridt fra mig. I Middelhavet skal det være en stor Usædvanlighed. Der har været flere smaae Spirhaier omkring Skibet, der kommer op i stille Veir. Vi ere nu drevne op ad Malaga til, der ligger ved Enden af en høit Bjerg; paa den anden Ende ligger en lille By, Vetez Malaga.

1. August.— Idag have vi faaet lidt Luft, og vi staae rask ned mod Strædet. Uagtet vi have en meget god Vind og løbe 5 à 6 Miils Fart, skyde vi dog ikke meget op paa Landet, da der gaar en overordentlig stærk Strøm imod os. I Følgeskab have vi foruden flere Seilere en Stime overordentlig store

Fisk af samme Slags, som de, jeg før har kaldet Springere, men som dog maaske ikke er det, da vi senere have mødt Stimer af Fisk paa omtrent en Alens Længde, der hoppe op over Vandet, og almindeligvis ere kjendte under det Navn. Først seilede vi forbi dem, men da det løiede af til 5 Miils Fart, løb de raskt forbi os mod Strædet.

4.— Vi passerede Strædet Natten mellem den 1. og 2., men fik Gibraltar tydeligt at see, før det mørknede. Det er en temmelig høi Klippe, der ganske seer ud som den laae midt ude i Vandet, da det stykke Land, der forbinder den med Fastlandet er ganske flad. Paa den yderste Spidse Europe Point, er Fæstningsværker og Huse. Fra denne Kyst, der er flad, hæver Klippen sig i tre Spidser. Paa den sydligste er et Taarn; paa den Midterste en Tellegraph, som vi tydeligt kunde see blive brugt. Igennem Strædet løb vi tilsidst med 11 Miils Fart, da det blæste en stærk østlig Vind, der endnu staaer saa stærk, at vi ikke have haft Bramseilene til, men undertiden gaar med klosrebede Mersseil, og rebede Underseil.

15.— Vi ere nu i Nærheden af Kanalen. Vi passerede med den østlige Vind Cap Finisterre omtrent 100 Miil til søes, saaledes bleve vi ved at drive vesterpaa. Vinden gik derpaa sydligere, og vi fik her den bedste Seillads, vi endnu have gjort. Vi lokkede nemlig en Nat 13. Vi nærme os nu Kanalen med 6 à 8 Miils Fart.

18.— Den 16. passerede vi Portland, dog saa langt, at vi kun saae den utydeligt. Noget udenfor Øen Wight kom en Lodskutter imod os, og da det var en kongelig lods, dreiede vi til, hvorpaa han gik tæt agten om os op paa Bagbords Side og satte sin Jolle i Vandet. Den laae paa Styrbords Side af Kutteren, og Lodsens kom ombord. Han kjendte strax Fader, da han havde lodset ham med Frederik den Sjette. Derpaa seilede Kutteren igjen agten om os og fik Varp, hvori vi slæbte den. Vi passerede Øen Wight saa langt borte, at vi ikke kunde see Noget tydeligt. Lodsens viste os dog et nyt, hvidt Fyr, der er opført paa Øen, og som vi saae under Arbeide, da vi seilede ud. Den 17. om Morgenen passerede vi Dower, og højere op paa Dagen Fyrskibet ved Syd Foreland, der til Kjendetegn har en sort Kugle paa Toppen af Masten. Om Eftermiddagen passerede vi Nord Foreland, og da vi vare ved Galopperne, gik Lodsens fra os.

23.— Iformiddags havde vi aldeles stille, hvorfor der ogsaa strax blev lagt Snorer ud. Der blev fanget en Kabliau og vistnok henimod en Snees Spirhaier. Det er nogle smaae Haier, kun noget større end en stor Torsk. Det var bare Hunner, vi fik, med Æg og Unger i sig. Først er Ægget ganske rundt med rødede Føletraade, dernæst bliver det langagtigt med en glat Hinde omkring, hvorunder 1 til 4 smaae levende Unger ligger med Baase imellem sig; dernæst udvikles Ungerne fuldkomment, kun at de bare en guul Pose under Bugen, hvoraf de drage Næring, indtil de ere saa store, at de kunne føde sig selv. — Hen paa Eftermiddagen begyndte det at blæse til, og vi have nu en frisk, sydlig Brise.

24.— Den friske Brise staaer endnu, saa at vi ere komne godt op ad Lindesnæs til. Vi have flere Skibe rundt omkring, hvoriblandt et Fregatskib, der er den første Seiler, som har kunnet holde med os, efter hvad jeg veed. Forresten er det Brigger og Skonnerter, der ofte gaar agterud.

25.— Da det imorges klarede op efter tykt Veir og Regn om Natten, vare vi i Nærheden af Lindesnæs. Vi havde længe haft sydlig Vind, der nu gik meer og meer vestlig, og vi stod med 9 à 11 Miils Fart forbi den norske Kyst og nærmede os til Skagen, som vi passerede omtrent Kl. 9.

26.— Vi bleve ved at staae med en rask Fart Kattedag igjennem om Natten, saa at vi passerede Kullen om Morgenen. Da vi kom noget længere ned ad Nakkehovederne til, skjød vi efter Lods, som ogsaa kom ombord. Han lodsede os forbi Kronborg, som vi saluterede med 9 Skud. Ved Helsingør kom Lieutenant Sommer ombord til os fra Vagtskibet med Breve. Der lastede flere Hundrede Seilere ved Helsingør, hvilket frembød et skjønt Syn. Om Eftermiddagen ankrede vi paa Kjøbenhavns Rhed.

27.— Iformiddags blev Galathea varpet ind og skal nu aftakles.

(Ved J. Wesarg Steffensen).